

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 903

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 noiembrie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 584 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege	2-3	dispozițiilor art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală	17-19
Decizia nr. 585 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	3-5	Decizia nr. 686 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	19-21
Decizia nr. 586 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 630 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 ² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare	7-8	1.503. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare, a unor imobile trecute în domeniul public al statului	21-22
Decizia nr. 631 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	9-10	1.504. — Hotărâre pentru completarea anexei nr. 37 la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002 privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud	22-24
Decizia nr. 632 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	10-11	1.506. — Hotărâre privind transmiterea drumului forestier „Romanilor” și a terenului aferent acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș, județul Mureș	25-26
Decizia nr. 638 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	12-14	1.510. — Hotărâre privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Sălaj	26
Decizia nr. 644 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281 ¹ , 281 ² și 281 ³ din Codul de procedură civilă	15-16	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 653 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și a		728. — Ordin al ministrului economiei și comerțului privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială „Moldomin” — S.A. Moldova Nouă	27
		1.276. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru aprobarea Monografiei contabile privind efectuarea cheltuielilor pentru finanțarea sănătății din contribuțiile colectate potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	28-31
		1.736. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru exploatarea și reabilitarea conductelor pentru transportul apei”, indicativ NE 035-06	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 584**

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Predeal în Dosarul nr. 34/CA/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul acesteia, prin critica sa, solicită, de fapt, interpretarea și aplicarea legii, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 34/CA/R/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege**, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Predeal într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost anulată o hotărâre a Consiliului Local al Orașului Predeal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă art. 15, art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție, întrucât nu prevăd obligația ca, în acțiunile de contencios administrativ împotriva actelor administrative individuale, să se citeze în cauză, în calitate de pârât, beneficiarul actului individual atacat. Totodată, se apreciază că, în materia contenciosului administrativ, hotărârile judecătorești trebuie să fie pronunțate în contradictoriu cu toate părțile la care se referă actul administrativ atacat.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că susținerile autorului excepției privesc, mai degrabă, aplicarea legii, și nu constituționalitatea ei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se mai arată că aspectele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate constituie probleme care vizează interpretarea și aplicarea legii și, în consecință, soluționarea acestora excedează competenței Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 4 alin. (3) din lege, în raport cu art. 21 din Constituție, sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc cu claritate momentele pentru declararea și judecarea recursului împotriva hotărârii prin care instanța s-a pronunțat asupra excepției de nelegalitate. De asemenea, Avocatul Poporului consideră că celelalte dispoziții ale legii nu contravin art. 15, art. 16, art. 21, art. 24 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, în ansamblu, și, în special, cele ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege. Dispozițiile legale punctual criticate vizează sfera persoanelor care pot să se adreseze instanțelor de contencios administrativ pentru anularea unui act administrativ, citarea părților și judecarea cererilor în cauzele de contencios administrativ.

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției consideră că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, în integralitatea sa, și textele de lege indicate, în special, sunt constituționale numai în măsura în care se înțelege că în cauzele având ca obiect acțiuni în contencios administrativ împotriva actelor administrative individuale se citează, în mod obligatoriu, și persoanele fizice și juridice beneficiare ale respectivului act.

Curtea reține că, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional realizează un control de constituționalitate a legilor și altor acte normative. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci se referă la aplicarea și interpretarea legii, sarcină care excedează

competenței Curții Constituționale, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, în ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia textele legale criticate nu prevăd obligația ca în acțiunile de contencios administrativ împotriva actelor administrative individuale să se citeze în cauză, în calitate de pârât, beneficiarul actului individual atacat, Curtea reține că aceasta trebuie analizată având în vedere art. 28 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 554/2004, care prevede că „dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de prezenta lege”. Or, acest aspect vizează întru totul interpretarea și aplicarea legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a), n) și o), art. 13 și art. 17 din aceeași lege, excepție ridicată de Consiliul Local al Orașului Predeal în Dosarul nr. 34/CA/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 585

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega Shipping” — S.R.L., prin lichidator judiciar, în Dosarul nr. 1.128/COM/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2006, pronunțată în Dosarul 1.128/COM/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega Shipping” — S.R.L., prin lichidator judiciar, într-un litigiu având ca obiect recursul declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic de deschidere a procedurii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale referitoare la dreptul de acces

liber la justiție și la dreptul părților la un proces echitabil, întrucât, față de cererea debitorului insolvent pentru a fi supus procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, creditorul poate face doar opoziție, care se soluționează de aceeași instanță judecătorească și de același judecător, împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care aprobă cererea de deschidere a procedurii neexistând o adevărată cale de atac.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât, chiar dacă prin art. 38 alin. (1) din lege se recunoaște numai calea opoziției, soluționată tot de judecătorul-sindic, nu înseamnă că s-a adus o atingere principiului accesului liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, susține că procedura reglementată de Legea nr. 64/1995 este una specială, scopul său fiind acela de a reglementa un cadru procesual de natură a asigura rezolvarea cu celeritate a cauzei. Totodată, arată că neprevăderea în dreptul național a anumitor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești nu este de natură a încălca prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materia procedurii de reorganizare judiciară și faliment, precum și în cea a căilor de atac.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 64/1995 a fost abrogată expres prin dispozițiile art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, însă soluția legislativă inițială a fost preluată, în esență, în cuprinsul art. 32 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2006. În consecință, potrivit jurisprudenței sale, Curtea va analiza sub aspectul constituționalității sale art. 32 alin. (1) și

alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2006, care are următorul cuprins:

„(1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art. 27, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declarația făcută conform art. 28 alin. (1) lit. h) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată sau nu depune documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)—f) și h) la termenul prevăzut la art. 28 alin. (2) ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 1 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului să efectueze notificările prevăzute la art. 61. În cazul în care, în termen de 15 zile de la notificare, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. [...].”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la dreptul de acces liber la justiție, ce nu poate fi îngrădit de nicio lege, și la dreptul părților la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței reglementează o procedură specială având ca scop, potrivit art. 2 al legii, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Textul de lege criticat prevede sarcina judecătorului-sindic să dispună, prin încheiere, deschiderea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, atunci când cererea formulată în acest sens de debitorul aflat în stare de insolvență corespunde condițiilor cerute de lege, încheiere ce se notifică tuturor creditorilor. Creditorii pot face opoziție, care se soluționează printr-o singură hotărâre de judecătorul-sindic, după citarea părților.

Curtea reține că opoziția la deschiderea procedurii introdusă de creditorii nu poate fi calificată ca fiind o cale de atac împotriva încheierii de deschidere a procedurii generale sau simplificate prevăzute de lege. Posibilitatea introducerii unei opoziții este doar o parte componentă a întregului mecanism de declanșare a deschiderii procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006. De altfel, în acest sens, art. 11 alin. (1) lit. a) din lege prevede că una dintre atribuțiile judecătorului-sindic este „*darea hotărârii de deschiderea procedurii*”, iar art. 12 din lege că „*Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.*”

Procedura reglementată de Legea nr. 85/2006 poate fi considerată deschisă ori refuzată numai când judecătorul-sindic hotărăște în privința opozițiilor formulate de creditorii. Or, Curtea reține că numai hotărârea prin care judecătorul-sindic se pronunță asupra opozițiilor este supusă căii de atac a recursului.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, fiind firesc ca aceeași instanță să se pronunțe asupra întregului proces de deschidere a procedurii, mai mult, părțile interesate având deschisă și calea recursului împotriva hotărârii pronunțate de judecătorul-sindic asupra opozițiilor formulate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega Shipping” — S.R.L., prin lichidator judiciar, în Dosarul nr. 1.128/COM/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 586

din 19 septembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

împotriva hotărârii din cererea de anulare, prin care să se poată critica aspectele de fond care au fost dezlegate pentru prima dată în acest stadiu procesual, este de natură a încălca prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3), art. 49 (devenit, în urma revizuirii și republicării Constituției, art. 53) și art. 128 (devenit art. 129). Se apreciază că, pentru a respecta dreptul părților la un proces echitabil, este necesar ca legea să asigure posibilitatea unei instanțe superioare să exercite un control judiciar asupra legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate de instanța care a judecat cererea în anulare.

Totodată, autorul excepției apreciază că legiuitorul, în niciun caz, nu poate stabili reguli speciale de procedură care să nu permită o examinare profundă a pretențiilor și prin care se favorizează situația creditorilor fără a justifica această restrângere a drepturilor debitorilor acționați în judecată pe această cale.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Totodată, se invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de S.C.A. Șova & Asociații în Dosarul nr. 23.530/299/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 23.530/299/2005, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de S.C.A. Șova & Asociații într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de autorul excepției împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă o cerere de anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că inexistența unei căi de atac

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002. Curtea observă că, prin dispozițiile art. 1 pct. 12 din Legea nr. 195/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, prevederile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 au fost modificate, astfel încât, în prezent, dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

„(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (1)–(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională în raport cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3) și art. 129.

Prin Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din

17 aprilie 2006, Curtea a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită „în condițiile legii“.

Cu privire la invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 21 alin. (1)–(3) din Constituție, Curtea constată că nici această critică nu este întemeiată, întrucât, astfel cum a stabilit Curtea în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 580 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.111 din 8 decembrie 2005, dreptul la un proces echitabil în materia analizată nu presupune existența unui dublu grad de jurisdicție, această garanție procedurală existând doar în materie penală, potrivit art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în timp ce în celelalte domenii are aplicabilitate textul art. 13 din convenție privind dreptul la un recurs efectiv. Astfel, Curtea constată că textul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac“ (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003).

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În consecință, Curtea, având în vedere că textul legal criticat nu restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, constată că art. 53 din Constituție, invocat în susținerea excepției, nu este incident în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de S.C.A. Șova & Asociații în Dosarul nr. 23.530/299/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 630

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Ioan Vulcu în Dosarul nr. 8.058/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.708D/2006, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Constantin Bîrsan în Dosarul nr. 3/57/2006 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal, efectuat în dosarul de mai sus, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea obiectului excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.205D/2006 și nr. 1.708D/2006, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.708D/2006 la Dosarul nr. 1.205D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că venitul de completare este accesoriu ajutorului de șomaj acordat, astfel încât celor care nu beneficiază de ajutor de șomaj nu li se poate acorda venitul de completare. Textul de lege criticat nu încalcă art. 16 alin. (1) și art. 41 din Constituție, având în vedere și că, potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, numai legiuitorul este cel în măsură a stabili măsurile de protecție socială.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierile din 13 aprilie 2006 și 29 mai 2006, pronunțate în dosarele nr. 8.058/2005 și nr. 3/57/2006, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare**, excepție ridicată de Ioan Vulcu, respectiv Constantin Bîrsan în litigii având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziilor prin care s-au respins cererile acestora de acordare a indemnizației de șomaj și a venitului de completare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale privind garantarea dreptului la muncă, deoarece obligă persoana concediată în cadrul concedierii colective să aibă statutul de șomer pentru a putea beneficia de venit de completare. Consideră că aceleași dispoziții legale au și caracter discriminatoriu întrucât persoanele care la data concedierii aveau contract de muncă pe timp parțial la un alt angajator nu beneficiază de venitul de completare, în timp ce persoanele încadrate în muncă după disponibilizare beneficiază de acest venit de completare.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.205D/2006, că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, textele criticate având un caracter discriminatoriu. Totodată, se consideră că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la muncă.

În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.708D/2006 se opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că nu se poate susține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție atât timp cât persoanele care îndeplinesc condițiile pentru acordarea indemnizației de șomaj se află într-o situație fundamental diferită față de cele care nu îndeplinesc aceste condiții. Totodată, se arată că dispozițiile constituționale referitoare la măsurile de protecție socială nu sunt încălcate, dimpotrivă, întreaga ordonanță de urgență fiind o garanție în acest sens.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât persoanele care îndeplinesc condițiile pentru acordarea indemnizației de șomaj se află într-o situație diferită față de cele care nu îndeplinesc aceste condiții, astfel încât se impune stabilirea unui

tratament juridic diferit. Totodată, se arată că, atât timp cât persoana nu îndeplinește condițiile pentru acordarea indemnizației de șomaj și implicit a venitului de completare, ea nu se află într-o stare de „nevoie“, astfel că nu se impune plata unei sume de bani cu caracter de măsură socială.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, se arată că textul de lege criticat stabilește o compensație cu caracter temporar, iar încetarea condițiilor care au justificat acordarea indemnizației de șomaj justifică și sistarea plății venitului de completare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 12² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, aprobată prin Legea nr. 254/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 24 iunie 2004. În realitate, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2004 a fost emisă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002. Astfel, textul supus controlului de constituționalitate face parte din această din urmă ordonanță de urgență și are următorul cuprins:

„(3) Nu beneficiază de venit de completare persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru stabilirea indemnizației de șomaj.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1), privind egalitatea cetățenilor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Ioan Vulcu în Dosarul nr. 8.058/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv de Constantin Bîrsan în Dosarul nr. 3/57/2006 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 41 alin. (1) și (2), privind interdicția îngrădirii dreptului la muncă și dreptul la protecție socială.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Articolele 12, 12¹, 12² și 12³, nou introduse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002, reglementează drepturile bănești ce se acordă salariaților din industria de apărare ale căror contracte individuale de muncă încetează prin concedieri colective, respectiv: o sumă egală cu de două ori salariul mediu net pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică pentru luna anterioară celei în care se efectuează concedierea, plăți compensatorii pe o perioadă de 6—12 luni, în funcție de vechimea în muncă a salariatului, indemnizația de șomaj în conformitate cu reglementările legale în vigoare și venit lunar de completare pe o perioadă de 20—24 luni, în funcție de vechimea în muncă.

Alineatul (3) al art. 12² exceptează de la beneficiul venitului lunar de completare persoanele care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru stabilirea indemnizației de șomaj. Curtea reține că persoanele care realizează venituri de un anumit nivel sunt, în mod evident, într-o situație diferită față de cele care nu realizează asemenea venituri, împrejurare obiectivă și rațională ce justifică și impune instituirea unui tratament juridic rezonabil diferențiat. Astfel, neacordarea venitului lunar de completare persoanelor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru stabilirea indemnizației de șomaj este o măsură rezonabilă și rațională, fiind în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, Curtea reține că dispoziția legală criticată se aplică deopotrivă tuturor persoanelor care se află în aceeași situație.

Curtea constată că această dispoziție legală nu atinge dreptul la muncă, ci prevede doar că persoanele care sunt încadrate în muncă, chiar și cu normă parțială, și realizează venituri în raport cu care, potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, nu sunt îndreptățite să li se stabilească indemnizația de șomaj, nu beneficiază de venit lunar de completare. Această măsură legală nu are nici o repercusiune asupra dreptului la muncă al persoanei. Totodată, Curtea reține că măsura în cauză este una de protecție socială, fiind și accesorie indemnizației de șomaj, ceea ce, evident, nu este de natură a încălca textul art. 41 alin. (2) din Constituție, dimpotrivă, reprezintă o expresie a acestui text constituțional.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Gheorghe Nicolae în Dosarul nr. 584/CA/2005 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 1 alin. (4) și (5) și art. 123 alin. (4) și (5) din Constituție, necreându-se nici o situație de subordonare între prefect și autoritățile administrației publice locale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 584/CA/2005, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**, excepție ridicată de Gheorghe Nicolae într-un litigiu având ca obiect soluționarea cererii de anulare formulate de acesta împotriva ordinului emis de prefectul județului Constanța prin care s-a constatat încetarea de drept a mandatului său de ales local.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat contravine art. 1 alin. (4) și (5), precum și art. 123 alin. (4) și (5) din Constituție. Se apreciază că prin lege nu se pot stabili atribuții în sarcina prefectului, întrucât atribuțiunile acestuia sunt stabilite în exclusivitate prin Constituție. Totodată, în susținerea excepției, se arată că soluția legislativă cuprinsă în art. 91 alin. (4) din lege nu se mai regăsește în Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, Guvernul arată că demersul prefectului de a constata, prin ordin, încetarea de drept a mandatului de ales local nu este de natură a încălca prevederile constituționale care exclud eventualele raporturi de subordonare între acesta și aleșii locali ori pe acelea care privesc separarea puterilor în stat ori supremația legii, ci se exercită în virtutea competențelor pe care le are un prefect de a verifica și contesta legalitatea actelor emise de aleșii locali. Se arată că Legea nr. 161/2003 are caracter organic, ceea ce este în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) din Constituție. Totodată, se arată că incompatibilitatea reprezintă o prezumție instituită prin lege, potrivit căreia persoana în cauză nu își poate desfășura activitatea în condiții de imparțialitate, iar constatarea acestei stări de către prefect se încadrează în limitele conferite de Constituție.

Guvernul consideră că prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 393/2004, potrivit cărora încetarea de drept a mandatului de consilier se constată și prin hotărâre a consiliului local sau județean, nu sunt de natură a afecta atribuția prefectului prevăzută de art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Se arată că posibilitatea prefectului de a constata încetarea de drept a mandatului de ales local nu constituie o imixtiune în problemele administrației publice locale, întrucât încetarea mandatului intervine în temeiul legii, fără a i se atribui prefectului competența de a aprecia asupra valabilității mandatului de ales local. Astfel, prefectul aplică o sancțiune ce a intervenit în baza legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care au următorul cuprins: „(4) *In situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea*

secretarului unității administrativ-teritoriale. Orice persoană poate sesiza secretarul unității administrativ-teritoriale.“

Dispozițiile alin. (3) al art. 91 din lege, la care face referire textul criticat, au următorul cuprins: „(3) *Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.“*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat, respectiv supremația Constituției, precum și ale art. 123 alin. (4) și (5) privind prefectul.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prevederile criticate prevăd că prefectul emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local în cazul în care acesta din urmă nu a renunțat la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Curtea constată că acest text legal nu vizează crearea unui raport de subordonare între prefect și autoritățile administrației publice locale, dimpotrivă, încetarea mandatului intervine în temeiul legii, fără a i se atribui prefectului competența de a aprecia asupra valabilității mandatului de ales local. De altfel, ordinul prefectului are doar rolul de a constata o stare de fapt în ceea ce îl privește, în mod exclusiv, pe alesul local.

Totodată, Curtea reține că nu sunt încălcate nici prevederile art. 123 alin. (5) din Constituție, întrucât în cauză nu este vorba de tutela administrativă pe care o

exercită prefectul, ci de constatarea unei stări de fapt referitoare la aleșii locali.

Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea autorului excepției potrivit căreia Constituția ar stabili în mod limitativ atribuțiunile prefectului, având în vedere că art. 123 alin. (3) din Constituție prevede că „*Atribuțiile prefectului se stabilesc prin lege organică*“. Textul constituțional permite ca prin lege organică să se stabilească atribuțiile prefectului, iar această cerință constituțională este întru totul respectată de Legea nr. 161/2003, având în vedere procedura după care a fost adoptată.

Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (4) și (5) nu au incidență în cauză, întrucât, pe de o parte, atât prefectul, cât și celelalte autorități ale administrației publice locale fac parte din puterea executivă, iar pe de altă parte, încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție are loc numai atunci când și altă dispoziție constituțională a fost nesocotită, ceea ce nu este cazul în această cauză.

În ceea ce privește pretinsa contrariedade a prevederilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 cu cele ale art. 9 alin. (3) din Legea nr. 393/2004, Curtea nu poate reține abrogarea celui dintâi text în baza art. 85 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 393/2004, întrucât nu există o contrariedade între cele două prevederi legale, art. 91 alin. (4) reglementând constatarea încetării mandatului de consilier local într-o situație aparte, și anume în cazul în care incompatibilitatea intervine după validarea mandatului de consilier local urmare a unei funcții anterior deținute, în timp ce art. 9 alin. (3) din Legea nr. 393/2004 vizează incompatibilitatea care apare pe parcursul exercitării mandatului de ales local. În consecință, nu se poate reține abrogarea art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003, neexistând astfel nici un impediment în exercitarea pe fond a controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Gheorghe Nicolae în Dosarul nr. 584/CA/2005 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 632

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi

de asigurări sociale, excepție ridicată de Nicolae Uzună în Dosarul nr. 102/AS/2006 al Tribunalului Constanța — Secția civilă—asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că problema vizată prin critica autorului excepției este una de interpretare și aplicare a legii, și nu una de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 102/AS/2006, **Tribunalul Constanța — Secția civilă— asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Nicolae Uzună într-un litigiu având ca obiect soluționarea contestației la decizia de stabilire a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 creează o situație discriminatorie pentru pensionarii de invaliditate, cu pensia stabilită în conformitate cu legislația anterior în vigoare, întrucât în urma agravării stării lor de sănătate și încadrării într-un grad superior de invaliditate, li se micșorează quantumul pensiei, fără posibilitatea de a opta pentru quantumul avantajos, posibilitate ce este asigurată pentru alte categorii de pensionari.

Tribunalul Constanța — Secția civilă—asigurări sociale apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, susține că textul legal criticat nu instituie discriminări cu privire la persoanele îndreptățite la pensie de invaliditate, ci prevede doar recalcularea acesteia potrivit legii.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Nicolae Uzună în Dosarul nr. 102/AS/2006 al Tribunalului Constanța — Secția civilă—asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, text introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, și are următorul cuprins:

„(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul pensiilor de invaliditate stabilite pe baza legislației anterioare, la modificarea încadrării într-un alt grad de invaliditate.*”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Autorul excepției, în esență, consideră că, prin reactualizarea pensiei sale de invaliditate, quantumul acesteia scade, fără a se da posibilitatea de a opta pentru quantumul mai avantajos, posibilitate ce este asigurată pentru alte categorii de pensionari.

Curtea reține că, în legătură cu dispozițiile art. 171 alin. (2) din lege, autorul excepției nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, problemele pe care le ridică fiind de aplicare și interpretare a legii, chestiune care ține exclusiv de competența instanțelor de judecată. De altfel, problema care se pune privește aplicabilitatea în speță a dispozițiilor tranzitorii ale art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, potrivit căroră, în cazul în care quantumul rezultat în urma recalculării pensiilor stabilite pe baza legislației anterioare este mai mic decât cel aflat în plată, se menține quantumul avantajos, ceea ce, în mod evident, ține exclusiv de aplicarea și interpretarea legii.

În consecință, Curtea constată că, în speță, problema care se pune excedează competenței sale, astfel încât excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 638

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Mariana Dumitru în Dosarul nr. 32.503/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate privind art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, întrucât aceasta vizează chestiuni de interpretare și aplicare a legii, soluționarea acestora excedând competenței Curții. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din lege se apreciază că este neîntemeiată, întrucât legiuitorul, în baza art. 52 alin. (2) și a art. 126 alin. (2) din Constituție, este singurul în măsură să adopte normele de procedură și în contenciosul administrativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 32.503/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Mariana Dumitru într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ în baza art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma „anularea actului” se înțelege constatarea nulității relative a actului, iar nu și cea în constatarea nulității absolute, întrucât constituie o îngrădire a exercițiului dreptului la acțiunea în constatarea nulității absolute a actului administrativ și, implicit, a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2), precum și ale art. 52 din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (6) din lege, autorul excepției apreciază că acestea sunt contrare art. 52

din Constituție, întrucât textul constituțional recunoaște dreptul la acțiune numai persoanei vătămate prin actul administrativ ilegal emis de o autoritate publică, iar nu și autorității publice emitente a actului ilegal. Se apreciază că acest text încalcă și art. 21 alin. (1) din Constituție, întrucât autoritatea publică emitentă poate acționa împotriva principiului potrivit căruia *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*. Totodată, sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (2) și (3) din Constituție atât timp cât textul art. 1 alin. (6) din lege are în vedere acțiunea pentru constatarea nulității absolute a actului administrativ ilegal exercitată de autoritatea publică emitentă, în timp ce celelalte subiecte de drept pot introduce numai acțiuni în constatarea nulității relative a actului administrativ ilegal. Aceasta înseamnă că pentru instituția publică emitentă a actului acțiunea este imprescriptibilă, iar pentru alți subiecți de drept acțiunea este prescriptibilă în condițiile art. 11 alin. (1) din lege. În opinia autorului excepției art. 1 alin. (6) din lege încalcă principiul stabilității raporturilor juridice administrative și civile, al irevocabilității actelor administrative unilaterale individuale intrate în circuitul civil, precum și al bunei-credințe, dar și art. 59 și 131 din Constituție. Totodată, teza a doua a art. 1 alin. (6) din lege contravine art. 126 alin. (5) și (6) din Constituție, încălcându-se competența instanțelor de contencios administrativ.

Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 alin. (1) și (4) din lege se apreciază că sunt neconstituționale în măsura în care ar limita obiectul acțiunilor în contencios administrativ numai la cele care au în vedere nulitatea relativă a actului administrativ.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată, încălcând astfel prevederile art. 29 alin. (4) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în opinia Guvernului, critica autorului excepției cu privire la art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1) și art. 18 din Legea nr. 554/2004, în sensul interpretării restrictive a prevederilor acestor texte de către instanțele de judecată, este o problemă de aplicare a legii, nu una de constituționalitate.

Se apreciază că textul art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 nu încalcă accesul liber la justiție, întrucât părțile au dreptul, în cadrul unui proces public, să își dovedească și să își apere drepturile legale. Autoritatea administrativă emitentă are doar posibilitatea de a cere instanței analizarea legalității actului juridic, numai aceasta din urmă fiind competentă a efectua un astfel de control.

Judecarea cauzei are loc în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 52 și ale art. 126 alin. (6) din Constituție, Guvernul apreciază că dispoziția legală criticată este o expresie a acestor texte constituționale, asigurând exercitarea controlului judecătoresc asupra actelor administrative prin instanțele de contencios administrativ. Se consideră că textele constituționale ale art. 58, 59 și ale art. 131 alin. (1), invocate în susținerea excepției, nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Se consideră că textele legale criticate nu încalcă art. 21, 52 și art. 126 alin. (5) și (6), asigurând atât dreptul părților de a avea un proces echitabil, cât și controlul judecătoresc al actelor administrative. Se apreciază că celelalte prevederi constituționale invocate nu au incidență în cauză.

În subsidiar, Avocatul Poporului, având în vedere că autorul excepției invocă neconstituționalitatea textelor legale criticate din perspectiva unei omisiuni de reglementare, apreciază că nu intră în competența Curții soluționarea unei astfel de critici, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Curtea observă că, deși a fost sesizată de instanța de judecată numai cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (6), art. 8 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit jurisprudenței sale, se va pronunța și cu privire la constituționalitatea art. 11 alin. (1) din lege, dar cu care nu a fost sesizată, având în vedere faptul că instanța, dintr-o posibilă eroare materială, nici nu s-a pronunțat asupra admisibilității acesteia și nici nu a sesizat Curtea cu soluționarea acesteia.

În consecință, textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) și (6): „(1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. [...]

(6) Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ nelegal poate să solicite instanței constatarea nulității acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se va pronunța, la cerere, și asupra legalității actelor civile încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor civile produse.“;

— Art. 8 alin. (1): „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă adresată autorității publice emitente sau dacă nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea, în tot sau în parte, a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.“;

— Art. 11 alin. (1): „Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual sau recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:

a) data primirii răspunsului la plângerea prealabilă sau, după caz, data comunicării refuzului, considerat nejustificat, de soluționare a cererii;

b) data expirării termenului legal de soluționare a cererii, fără a depăși termenul prevăzut la alin. (2);

c) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.“;

— Art. 18: „(1) Instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris.

(2) Instanța este competentă să se pronunțe, în afara situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (8), și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

(3) În cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru.

(4) Atunci când obiectul acțiunii în contencios administrativ îl formează un contract administrativ, în funcție de starea de fapt, instanța poate:

a) dispune anularea acestuia, în tot sau în parte;

b) obliga autoritatea publică să încheie contractul la care reclamantul este îndrituit;

c) impune uneia dintre părți îndeplinirea unei anumite obligații;

d) suplini consimțământul unei părți, când interesul public o cere;

e) obliga la plata unor despăgubiri pentru daunele materiale și morale.

(5) Soluțiile prevăzute la alin. (1) și la alin. (4) lit. b) și c) pot fi stabilite sub sancțiunea unei penalități pentru fiecare zi de întârziere.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (1)–(3) privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 59 privind exercitarea atribuțiilor de către Avocatul Poporului, ale art. 126 alin. (5) și (6) privind instanțele extraordinare și controlul judecătoresc al actelor administrative, precum și ale art. 131 privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. Astfel cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate în ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea nr. 554/2004, autorul excepției are în vedere o anumită interpretare a textelor respective, raportat la specificul cauzei aflate pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal. Curtea constată că exercitarea controlului de constituționalitate nu poate avea ca premisă modul de interpretare și aplicare a legii de către o anumită instanță judecătorească. Interpretarea acesteia, ulterior, poate fi infirmată de o hotărâre judecătorească pronunțată în căile de atac.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 8 septembrie 2000, a statuat că instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite. Complexitatea unor cauze poate conduce, uneori, la aplicări diferite ale legii în practica instanțelor de judecată. Pentru a se elimina posibilele erori în calificarea juridică a unor situații de fapt și pentru a se asigura aplicarea unitară a legii în practica tuturor instanțelor de judecată, a fost creată de legiuitor instituția recursului în interesul legii.

Așadar, Curtea constată că, în speță, devin incidente prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”. În consecință, având în vedere cele de mai sus, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea nr. 554/2004 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (6) din lege, Curtea observă că acestea reglementează un caz de contencios administrativ obiectiv, care se referă la analizarea în abstract a unei chestiuni de legalitate, având în vedere realizarea unui interes public, caracterizându-se prin generalitate și impersonalitate.

Justificarea constituțională a unui asemenea text apare cu claritate în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție,

potrivit căroră, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Astfel, Curtea reține că posibilitatea autorității publice emitente a unui act administrativ nelegal să solicite instanței constatarea nulității acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat, întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, este o expresie a textului art. 1 alin. (5) din Constituție. Curtea constată că un act administrativ emis cu nerespectarea legii este nul, iar în lipsa art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 s-ar putea ajunge la menținerea în sistemul normativ a unor acte nelegale care, în lipsa unei persoane interesate în mod direct și personal sau vătămate, nu ar putea fi atacate în justiție, rămânând definitive și putând pe această cale să pericliteze anumite interese de ordin public.

Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 52 și ale art. 126 alin. (6) din Constituție, întrucât aceste texte vizează contenciosul administrativ, în genere, necuprinzând vreo dispoziție în sensul limitării contenciosului administrativ obiectiv. Stabilirea în competența instanțelor judecătorești de a judeca acțiuni care vizează contenciosul administrativ obiectiv este în perfectă concordanță cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căroră „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Totodată, nu sunt încălcate nici prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, întrucât atât reclamantul, cât și pârâtul au asigurate toate mijloacele procedurale necesare realizării unui proces echitabil.

În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției a prevederilor art. 59, art. 126 alin. (5) și ale art. 131 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, ele vizând Avocatul Poporului, interzicerea înființării de instanțe extraordinare, respectiv Ministerul Public.

Toate celelalte argumente invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din lege vizează probleme de interpretare și aplicare a legii, aspecte asupra cărora Curtea nu are competența a se pronunța, întrucât aceasta exercită numai un control de constituționalitate, potrivit art. 2 din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 11 alin. (1) și ale art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Mariana Dumitru în Dosarul nr. 32.503/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 644

din 5 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281¹, 281² și 281³
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Văcăruș, Marian Văcăruș și Gabriela Viorica Văcăruș în Dosarul nr. 7.818/2005 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

La apelul nominal răspund autorii excepției, Marian Văcăruș și Gabriela Viorica Văcăruș, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Mihaela Anca Vintilă a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției.

Având cuvântul, autorii excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că incorecta aplicare de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale criticate conduce la încălcarea dispozițiilor constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că autorii excepției nu invocă motive de neconstituționalitate, ci de aplicare a legii de către instanțele de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.818/2005, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Marin Văcăruș, Marian Văcăruș și Gabriela Viorica Văcăruș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că interpretarea textelor de lege criticate, dată de instanțele de judecată, în aplicarea legii, este neconstituțională, contravenind dispozițiilor art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 46 privind dreptul la moștenire din Legea fundamentală. Pe de altă parte, se consideră că dispozițiile legale criticate au un conținut contradictoriu.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate sunt

constituționale, arătând că instituirea căilor de atac și procedura de judecată sunt de competența exclusivă a legiuitorului, acesta putând stabili reguli speciale de judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă dispozițiile art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, texte de lege cu următorul conținut:

— Art. 281, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000:

„Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.

Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar să dea anumite lămuriri.

În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.”;

— Art. 281¹, modificat prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005: *„În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozițiilor hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea*

să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”;

— Art. 281², modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000:

„Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Cererea se soluționează de urgență, cu citarea părților, prin hotărâre separată. Prevederile art. 281¹ alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul când instanța a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, traducătorilor, interpreților sau apărătorilor, cu privire la drepturile lor.”;

— Art. 281³, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000:

„Încheierile pronunțate în temeiul art. 281 și 281¹, precum și hotărârea pronunțată potrivit art. 281² sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile în legătură cu care s-a solicitat, după caz, îndreptarea, lămurirea sau înlăturarea dispozițiilor potrivnice ori completarea.

Părțile nu pot fi obligate la plata cheltuielilor legate de îndreptarea, lămurirea sau completarea hotărârii.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — Dreptul de proprietate privată și în art. 46 — Dreptul la moștenire, precum și dispozițiilor art. 1 — Protecția proprietății — din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 5 privind egalitatea dintre soți, din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, precum și ale art. 8 — Dreptul la respectarea

vieții private și de familie, cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, cuprinse în secțiunea a VI-a „Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii” a cap. IV din titlul III al cărții a II-a, reprezintă norme de procedură referitoare la îndreptarea erorilor materiale din cuprinsul hotărârilor și încheierilor judecătorești, clarificarea înțelesului dispozitivului hotărârilor judecătorești sau completarea acestora.

Prin instituția îndreptării, lămuririi și completării unei hotărâri judecătorești, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, evitând exercitarea unei căi de atac pentru repararea omisiunii instanței, atunci când aceasta privește erori materiale și nu are incidență asupra fondului dreptului substanțial dedus judecării.

Curtea constată astfel că textele de lege criticate reprezintă norme de procedură, edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale, atribuită potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și nu aduc atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — Dreptul de proprietate privată, în art. 46 — Dreptul la moștenire și nici prevederilor art. 1 — Protecția proprietății, din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 5 privind egalitatea dintre soți, din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, precum și ale art. 8 — Dreptul la respectarea vieții private și de familie, din aceeași reglementare internațională, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

De altfel, motivarea excepției de neconstituționalitate privește aspecte de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „(...) se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281, 281¹, 281² și 281³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Văcăruș, Marian Văcăruș și Gabriela Viorica Văcăruș în Dosarul nr. 7.818/2005 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 653

din 5 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Naum Nicolae Ciomu în Dosarul nr. 12.068/302/2004 (număr în format vechi 12.529/2004) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspund părțile Societatea de Asigurare-Reasigurare „ASTRA” — S.A., prin consilier juridic Andreea Balint, și Institutul Clinic Fundeni, prin consilier juridic Gelu Grigoraș, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Societatea de Asigurare-Reasigurare „ASTRA” — S.A., prin reprezentantul său, lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Institutul Clinic Fundeni, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 12.068/302/2004 (număr în format vechi 12.529/2004), **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Naum Nicolae Ciomu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin stabilirea agravantei prevăzute la art. 184 alin. 4 din Codul penal se instituie o discriminare între cetățeni în sensul incriminării și pedepșirii

în mod diferit a aceleiași fapte săvârșite din culpă. Se arată că, în condițiile existenței culpei, nerespectarea dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere nu mai prezintă relevanță sub aspect subiectiv, așa încât pedepsirea mai gravă în acest caz creează în mod nejustificat o discriminare. Referitor la art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală, se susține că reducerea pronunțării condamnării numai la aceste prevederi legale ar conduce la aplicarea mecanică a pedepsei, în contradicție cu normele constituționale ale art. 22 alin. (2) referitoare la interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. Se arată că, în rezolvarea acțiunii penale, pronunțând condamnarea, instanța trebuie să constate nu numai că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, ci și toate circumstanțele reale ale cauzei și personale ale inculpatului.

Judecătoria Sectorului 5 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, prin stabilirea agravantei prevăzute la art. 184 alin. 4 din Codul penal, nu se creează o discriminare între cetățeni în privința incriminării și pedepșirii aceleiași fapte săvârșite din culpă. Totodată, arată că art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravine art. 22 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât instanța este obligată să țină seama de toate circumstanțele reale, precum și de circumstanțele personale ale inculpatului, atât la stabilirea pericolului social concret al faptei, cât și la individualizarea pedepsei, în ipoteza pronunțării condamnării.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal nu încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât acest principiu nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit. Referitor la dispozițiile art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală, se arată că nu contravine normelor constituționale invocate, deoarece, „dacă instanța pronunță o hotărâre de condamnare temeinică și legală care rămâne definitivă, nu s-ar putea susține că prin aceasta condamnatul este supus unei pedepse sau tratament inuman ori degradant”. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că instituirea unui tratament penal mai sever pentru anumite aspecte legate de persoana care a săvârșit infracțiunea, apreciate de legiuitor ca având un grad mai ridicat de pericol social, cum este infracțiunea de vătămare corporală din culpă săvârșită ca urmare a nerespectării măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru îndeplinirea unei anume activități, nu contravine principiului egalității în drepturi. Cu privire la art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală, se apreciază, de asemenea, că nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și dispozițiile art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Prevederile din Codul penal criticate ca neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 184 (Vătămarea corporală din culpă) alin. 2 și 4:
„Dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182 alin. 1 sau 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda. [...]”

Fapta prevăzută în alin. 2 dacă este urmare a nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere arătate în alineatul precedent se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.“

Prevederile din Codul de procedură penală criticate au următorul cuprins:

— Art. 345 (Rezolvarea acțiunii penale) alin. 2:
„Condamnarea se pronunță dacă instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.“

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și cele ale art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii, precum și a oricărei pedepse sau oricărui tratament inuman ori degradant.

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal reglementează două modalități normative agravante ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă și dau expresie voinței legiuitorului de a sancționa mai aspru această infracțiune, atunci când fapta incriminată a avut ca urmare o vătămare a integrității corporale sau a sănătății care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile, dacă fapta a avut drept consecință pierderea unui simț sau organ, încetarea funcționării acestora, o infirmitate permanentă fizică ori psihică, slujirea, avortul ori punerea în primejdie a vieții persoanei, respectiv când fapta care a avut aceste consecințe este urmare a nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru îndeplinirea unei anume activități. Aceste prevederi legale nu aduc nicio atingere principiului egalității în drepturi, câtă vreme se aplică, fără nicio discriminare, tuturor persoanelor care au săvârșit fapta prevăzută de legea penală, cu consecințele și în împrejurările stabilite de lege. În plus, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 127 din 18 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 19 mai 2004, „art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui“.

II. Nu poate fi reținută nici pretinsa contradicție între dispozițiile art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală și cele ale art. 22 alin. (2) din Legea fundamentală, care interzic tortura și orice pedepse sau tratamente inumane ori degradante. Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, textul de lege criticat nu are ca efect „aplicarea mecanică a pedepsei“, întrucât nu limitează în niciun mod instanța de judecată, care are deplina libertate de a aprecia cu privire la toate circumstanțele reale ale cauzei și personale ale inculpatului și de a proceda, în consecință, la individualizarea și aplicarea pedepsei. De altfel, aplicarea pedepsei, astfel cum este definită de dispozițiile art. 52 din Codul penal („*mijloc de contrângere și mijloc de reeducare a condamnatului*“), nu reprezintă în sine tortură sau tratament inuman sau degradant, în sensul art. 22 alin. (2) din Constituție. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa (Cauza *Tryer împotriva Regatului Unit*, 1978) că ceea ce interesează, prin raportare la scopurile avute în vedere de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care interzice tortura sau alte tratamente inumane sau degradante, este executarea unei pedepse, iar nu aplicarea, dispunerea ei.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal, precum și a dispozițiilor art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Naum Nicolae Ciomu în Dosarul nr. 12.068/302/2004 (număr în format vechi 12.529/2004) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 686

din 10 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iacov Stanciu în Dosarul nr. 3.619/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — Cauza *Hurtado împotriva Elveției*, 1994.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.619/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iacov Stanciu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale deoarece „nu dau posibilitatea și nu creează cadrul legal necesar efectuării unor investigații și tratamente în bune condiții pentru menținerea vieții și integrității fizice“. Se arată că, în speță, „deși actele și lucrările dosarului arată probleme de sănătate ce pot avea consecințe deosebite în viitor, lipsind totodată investigațiile specifice unor afecțiuni acuzate de natură canceroasă, textul de lege nu dă posibilitatea întreruperii executării pedepsei în vederea investigării și tratării în bune condiții“ și, ca urmare, se încalcă dreptul la ocrotirea sănătății. Totodată, se susține că textele de lege criticate încalcă principiul egalității în drepturi, creând o discriminare între „condamnații nedefinitiv a căror sănătate pune semne de întrebare“ și condamnații definitiv la alte pedepse decât cele privative de libertate, pe de o parte, respectiv cei aflați în executarea unei pedepse privative de libertate, pe de altă parte.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materia egalității în drepturi, apreciază că textele de lege criticate nu creează privilegii sau discriminări. Totodată, consideră că acestea nu încalcă dreptul la viață și la ocrotirea sănătății, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și pe cele privind ocrotirea sănătății. Se apreciază că celelalte dispoziții din Constituție invocate de autorul excepției nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, referitoare la cazurile de amânare, respectiv de întrerupere a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață.

Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 22 mai 2006, textele de lege criticate au fost modificate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, păstrându-se însă substanța reglementării legale supuse controlului. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, în actuala redactare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 453 (Cazurile de amânare) alin. (1) lit. a): „*Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:*

a) când se constată pe baza unei expertize medico-legale că cel condamnat suferă de o boală gravă care face imposibilă executarea pedepsei, iar instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. În acest caz, executarea pedepsei se

amână până când starea de sănătate a condamnatului se va ameliora, astfel încât pedeapsa să poată fi pusă în executare;”;

— Art. 455 (Cazurile de întrerupere): „*Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 453, la cererea persoanelor arătate în alin. 2 al aceluiași articol.*

Dispozițiile art. 453¹ și art. 454 alin. 1¹ și 1² se aplică în mod corespunzător.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și ale art. 34 referitoare la dreptul la ocrotirea sănătății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, textele de lege criticate au fost instituite de legiuitor în vederea garantării dreptului condamnaților la viață și la integritate fizică și psihică, respectiv a dreptului acestora la ocrotirea sănătății. În acest sens, referindu-se la aplicabilitatea art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea torturii, ale cărei dispoziții se regăsesc în art. 22 din Constituție, invocat de autorul excepției în motivarea acesteia, Curtea de la Strasbourg a reamintit, în Cauza *Matencio contra Franței*, din 15 ianuarie 2004, jurisprudența Comisiei care afirmase în mai multe cauze faptul că în condiții de o gravitate particulară ne putem găsi în situații în care buna administrare a justiției penale cere ca măsuri de natură umanitară să fie luate pentru a le contracara. Starea de sănătate, vârsta și handicapul unei persoane constituie situații în legătură cu care se poate pune în discuție capacitatea unei persoane de a suporta condițiile de detenție, prin raportare la art. 3 din Convenție. În aceeași jurisprudență, Curtea a mai statuat că, chiar dacă nu se poate spune că există o obligație generală a statului de a elibera un deținut pe motive de sănătate, art. 3 din Convenție impune, în orice caz, statului obligația de a proteja integritatea fizică a persoanelor private de libertate, în special prin administrarea de îngrijiri medicale necesare. Or, așa cum se poate constata, textele de lege ce fac obiectul excepției dau expresie tocmai preocupării legiuitorului de a asigura măsuri de natură umanitară care să contracareze situațiile în care, din motive de sănătate, condițiile de detenție nu pot fi suportate de către persoana condamnată.

Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica în sensul că dispozițiile legale ce fac obiectul excepției încalcă egalitatea în drepturi, întrucât acestea nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, fiind aplicabile, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, respectiv condamnaților la pedeapsa închisorii sau a detențiunii pe viață.

De altfel, autorul excepției, nemulțumit de rezultatele expertizei medicale efectuate în cauză, precum și de soluționarea de către instanța de fond a cererii sale, solicită, în realitate, completarea textelor de lege criticate

în sensul reglementării posibilității întreruperii executării a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață și pentru efectuarea „investigării și a tratării în bune condiții”. Asemenea critici nu intră în competența de soluționare

a Curții Constituționale care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 455 raportat la art. 453 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iacov Stanciu în Dosarul nr. 3.619/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind darea în administrarea Ministerului Educației și Cercetării,
pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare,
a unor imobile trecute în domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare, a unor imobile — construcții și teren — situate în municipiul Baia Mare, str. G. Marinescu nr. 1, județul Maramureș, și a unui teren în suprafață de 1.590 m² situat în municipiul Baia Mare, Str. Victoriei nr. 84, județul Maramureș, trecute din domeniul public al municipiului Baia Mare în domeniul public al statului, prin Hotărârea

Consiliului Local al Municipiului Baia Mare nr. 250 din 26 mai 2006.

(2) Datele de identificare a imobilelor menționate la alin. (1) sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației și cercetării,
Dumitru Miron,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 25 octombrie 2006.
Nr. 1.503.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor, trecute în domeniul public al statului, care se dau în administrarea Ministerului Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se dă în administrare imobilul	Persoana juridică la care se dă în administrare imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Baia Mare, str. G. Marinescu nr. 1, județul Maramureș (Grupul Școlar „Aurel Vlaicu“)	Consiliul Local al Municipiului Baia Mare	Ministerul Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare	1. Clădire internat: — regim de înălțime: P+3E; — suprafața construită: 713,07 m ² ; — suprafața desfășurată: 2.852,28 m ² . 2. Clădire cantină: — regim de înălțime: P+1E; — suprafața construită: 455,1 m ² ; — suprafața desfășurată: 910,20 m ² . 3. Suprafața totală a terenului = 2.210 m ² , din care: — suprafața terenului aferent clădirilor = 2.000 m ² ; — suprafața terenului pentru construirea sălii de sport = 210 m ² .
Municipiul Baia Mare, Str. Victoriei nr. 84, județul Maramureș Școala cu clasele I—VIII „Avram Iancu“)	Consiliul Local al Municipiului Baia Mare	Ministerul Educației și Cercetării, pentru Inspectoratul Școlar Județean Maramureș — Clubul Sportiv Școlar nr. 2 Baia Mare	Suprafața terenului: 1.590 m ² (pentru construirea sălii de sport)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei nr. 37 la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002

privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 37 la Hotărârea Guvernului nr. 905/2002 privind atestarea domeniului public al județului Bistrița-Năsăud, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul Bistrița-Năsăud, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 647 și 647 bis din 31 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu pozițiile nr. 1—13, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

**COMPLETĂRI LA INVENTARUL BUNURILOR CARE APARTIN DOMENIULUI PUBLIC AL COMUNEI
PRUNDU BÂRGĂULUI**

Secțiunea I: Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar	Situația juridică actuală
0	1	2	3	4	5	6
I. CLĂDIRI PRINCIPALE						
1	1.6.4.	Sediul primăriei	Prundu Bârgăului, nr. 506 CF 78, nr. topo. 47/3 Construcție și teren conform CF	1902	350.200	CF 78, Nr. topo. 47/3 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
2	1.6.2.	Cămin cultural	Prundu Bârgăului, nr.862 CF 414, nr. topo. 510 Suprafața construită 224 mp Teren aferent 1.000 mp		272.190	CF 414 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
3	1.6.2.	Farmacia	Prundu Bârgăului, nr.864 CF 414, nr. topo. 532 Suprafața construită 132 mp Teren aferent 80 mp		82.400	CF 414 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
4	1.6.2.	Dispensarul uman	Prundu Bârgăului, nr. 131 CF 1453, nr. topo. 955/1, 956//1 Suprafață construită 216 mp Teren aferent 2.324 mp		82.400	CF 1453 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
5	1.6.2.	Magazie cămin cultural	Prundu Bârgăului, nr. 862 CF 414, nr. topo. 510		22.820	CF 414 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
6	1.6.2.	Cămin cultural	Susenii Bârgăului, nr. 296 CF 154, nr. topo. 276/2, 277,		393.700	CF 154 HCL nr. 21/1999

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

			278 Suprafață construită 270 mp Teren aferent 1000 mp			HCL nr. 45/2004
7	1.6.2.	Spitalul Suseni	Suseni Bârgăului, nr. 393 CF 641, nr. topo. 374/1, 375, 375/1, 376/1, 376/2 Suprafață construită 420 mp Teren aferent 600 mp			CF 641 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
8	1.6.2.	Biblioteca (poșta veche)	Prundu Bârgăului CF 1460, nr. topo. 940/2/1, 941/1 Suprafață construită 456 mp Teren aferent 1.721 mp			CF 1460 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
9	1.2.1.	Clădire PIAV	Prundu Bârgăului, nr. 506 CF 78, nr. topo. 47/4 Suprafață construită 150 mp Teren aferent 379 mp		206.000	CF 78 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
10	1.6.4.	Clădire pompieri	Prundu Bârgăului, nr. 506 CF 78, nr. topo. 47/5 Suprafață construită 90 mp Teren aferent 383 mp			CF 78 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
11	1.5.2.	Clădire fostul ICIL	Prundu Bârgăului, nr. 505 CF 78, nr. topo. 47/1/1 Suprafață construită 250 mp Teren aferent 2.126 mp			CF 78 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
12	1.5.9.	Clădire sediu Piață	Prundu Bârgăului, nr. 506 CF 78, nr. topo. 47/1 Suprafață construită 40 mp		23.590	CF 78 HCL nr. 21/1999 HCL nr. 45/2004
13	1.6.4.	Clădire veche Primărie Suseni	Suseni Bârgăului CF 723, nr. topo. 1535, 1536 Suprafață construită 565 mp	1905	250.000	CF 723 HCL nr. 45/2004

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea drumului forestier „Romanilor“ și a terenului aferent acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș, județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea drumului forestier „Romanilor“, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș, județul Mureș.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenului aferent drumului forestier prevăzut la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș și

în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș, județul Mureș.

(2) Pentru terenul forestier prevăzut la alin. (1) Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș asigură respectarea regimului silvic.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumului forestier prevăzut la art. 1 și a terenului aferent acestuia prevăzut la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 25 octombrie 2006.
Nr. 1.506.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE
a drumului forestier care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș**

Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Numărul de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Indicativul drumului în amenajament	Lungimea (km)	Valoarea de inventar (RON)	Amplasamentul drumului forestier	Numărul de inventar M.F.P.
Drumul forestier „Romanilor“	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Târgu Mureș, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș	112.226	F.E. 13	2,8	—	Ocolul silvic (O.S.) Târgu Mureș, Unitatea de producție (U.P.) VI Târgu Mureș, unitatea amenajistică (u.a.) 131 D	152.427

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenului aferent drumului forestier „Romanilor”, care se transmite din domeniul public al statului
și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Târgu Mureș
și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș

Amplasamentul terenului	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Suprafața (ha)	Localizarea terenului în cadastrul forestier	Codul de clasificare	Numărul de inventar M.F.P.
Municipiul Târgu Mureș, județul Mureș	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Târgu Mureș, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș	2,2	Ocolul silvic (O.S.) Târgu Mureș, Unitatea de producție (U.P.) VI Târgu Mureș, unitatea amenajistică (u.a.) 131 D	8.04.02	1.364 parțial

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Sălaj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, situate în județul Sălaj, conform anexei care face parte din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii

funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu

Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,
László Borbély

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 25 octombrie 2006.
 Nr. 1.510.

ANEXĂ

ÎNCADRAREA
în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Sălaj

Nr. crt.	Denumirea drumului	Traseul drumului	Poziția kilometrică		Lungimea reală (km)	Provine din
			Origine	Destinație		
0	1	2	3	4	5	6
C. DRUMURI COMUNALE						
Drumuri care își modifică încadrarea						
1.	D.C. 1A	Drum european E 81 — Mănăstirea Ortodoxă Bobota	0+000	2+000	2,000	Drum vicinal
2.	D.C. 157	Dragu (D.J. 161) — Mănăstirea Ortodoxă Voivodeni	0+000	1+500	1,500	Drum vicinal
3.	D.C. 6B	Doba (D.C. 6A) — Drum vicinal Bocșița	0+000	2+500	2,500	Stradă în localitatea Doba
4.	D.C. 89A	Valcău de Jos (D.J. 191D) — Marin (D.C. 80)	0+000	4+000	4,000	Drum vicinal

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară la Societatea Comercială „Moldomin” — S.A. Moldova Nouă

În temeiul prevederilor:

— art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 180 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 590/2006 pentru aprobarea Strategiei de restructurare, privatizare și atragere de investiții la următoarele societăți cu capital de stat din sectorul minier — exploatarea minereuri metalifere (necarbonifere/alte decât exploatarea cărbunelui): Societatea Comercială „Cupru Min” — S.A. Abrud, Societatea Comercială „Moldomin” — S.A. Moldova Nouă, Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva, Societatea Comercială „Băița” — S.A. Ștei, Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „Remin” — S.A. Baia Mare, Societatea Comercială „Minbucovina” — S.A. Vatra Dornei, precum și la filialele acestora;

— Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Moldomin” — S.A. Moldova Nouă,

ministrul economiei și comerțului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Moldomin” — S.A. Moldova Nouă, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în orașul Moldova Nouă, Str. Dunării nr. 1, județul Caraș-Severin, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J11/233/1999, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale și a supravegherii financiare în perioada de privatizare administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere a societății comerciale, cu accent pe:

— convocarea adunării generale a acționarilor, ori de câte ori este necesar;

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) întocmirea unui grafic împreună cu societatea comercială pentru îndeplinirea de către aceasta a obligației de a efectua toate plățile către creditorii bugetari, furnizorii de utilități, alți furnizori, creditorii financiar și alți creditori, inclusiv către instituțiile publice implicate, în scopul reducerii gradului de îndatorare;

c) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare în vederea ridicării tuturor sarcinilor care grevează asupra activelor societății comerciale care urmează a fi vândute, externalizate sau transferate, în scopul creșterii atractivității la privatizare;

d) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare în vederea suspendării de către aceștia, până la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, a aplicării oricărei măsuri de executare silită începută asupra societății comerciale și pentru a nu face niciun demers pentru instituirea unor noi astfel de măsuri. Aceleași dispoziții sunt aplicabile și instituției publice implicate, dacă are calitatea de creditor;

e) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare, conform prevederilor legale specifice în vigoare, aplicabile societăților comerciale în perioada de privatizare;

f) solicitarea furnizorilor de servicii și utilități să întocmească graficele de reeșalonare a datoriilor restante, să le respecte, precum și a societății comerciale să efectueze plățile facturilor curente și plățile conform graficelor de reeșalonare acceptate;

g) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — Procedura de administrare specială și de supraveghere financiară în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei și comerțului.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

București, 23 octombrie 2006.
Nr. 728.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Monografiei contabile privind efectuarea cheltuielilor
pentru finanțarea sănătății din contribuțiile colectate potrivit Legii nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătății**

În temeiul art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al Ordinului ministrului sănătății publice și al ministrului finanțelor publice nr. 577/909/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor titlului XI — „Finanțarea unor cheltuieli de sănătate“, al Instrucțiunilor ministrului sănătății publice și ministrului finanțelor publice cu privire la procedura de efectuare a cheltuielilor pentru finanțarea sănătății din contribuțiile colectate potrivit art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

văzând Referatul de aprobare al Direcției generale buget și credite externe nr. E.N. 5.622/2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Monografia contabilă privind efectuarea cheltuielilor pentru finanțarea sănătății din contribuțiile colectate potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică, precum și unitățile sanitare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 18 octombrie 2006.
Nr. 1.276.

ANEXĂ

MONOGRAFIE CONTABILĂ
privind efectuarea cheltuielilor pentru finanțarea sănătății
din contribuțiile colectate potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

A. La nivelul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București

1. Înregistrarea în contabilitate a sumelor transferate de unitățile Trezoreriei Statului, cu ordin de plată în conturile de disponibil 50.03.20 „Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“ deschis la nivelul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București:

562.02
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor
și instituțiilor de subordonare centrală pentru
finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform
Legii nr. 95/2006“

462
„Creditori“

2. Înregistrarea în contabilitate a virării sumelor încasate de la unitățile Trezoreriei Statului de autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București la Ministerul Sănătății Publice:

462
„Creditori“

562.02
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor
și instituțiilor de subordonare centrală pentru
finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform
Legii nr. 95/2006“

3. Înregistrarea în contabilitate a încasării sumelor redistribuite către autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București de Ministerul Sănătății Publice:

562.03	735
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Impozite și taxe pe bunuri și servicii“

4. Înregistrarea în contabilitate a plăților efectuate din sumele redistribuite unității conform prevederilor bugetare aprobate:

%	562.03
401	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“
„Furnizori“	
671	
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“ etc.	

5. Înregistrarea în contabilitate a sumelor returnate, neutilizate de unitățile sanitare la finele anului:

562.03	671
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Transferuri curente între unități ale administrației publice“

Concomitent se înregistrează:

-562.03	562.03 în roșu
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“
-671	671 în roșu
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“ etc.	„Transferuri curente între unități ale administrației publice“ etc.

sau

671	=	562.03 în roșu
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“		„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“

6. Înregistrarea în contabilitate la sfârșitul anului a virării, la Ministerul Sănătății Publice, a sumelor primite (redistribuite) și neutilizate:

735.4	562.03
„Impozite și taxe pe bunuri și servicii“	„Disponibil din veniturile proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“

Concomitent se fac înregistrările:

-562.03	562.03 în roșu
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“

—735.4		735	în roșu
„Impozite și taxe pe bunuri și servicii“		„Impozite și taxe pe bunuri și servicii“	
sau			
562.03	=	735.4	în roșu
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“		„Impozite și taxe pe bunuri și servicii“	

B. La nivelul unităților sanitare

1. Înregistrarea în contabilitate a sumelor primite de la autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București și Ministerul Sănătății Publice din transferuri cu ordin de plată:

561		7722	
„Disponibil al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții“		„Subvenții de la alte bugete“	

2. Înregistrarea în contabilitate a plăților și cheltuielilor la unitățile sanitare:

%		561	
401		„Disponibil al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții“	
„Furnizori“			
etc.			

3. Înregistrarea în contabilitate a restituirii sumelor neutilizate la finele anului la autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București și la Ministerul Sănătății Publice:

7722		561	
„Subvenții de la alte bugete“		„Disponibil al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții“	
sau			
561	=	7722	în roșu
„Subvenții de la alte bugete“		„Disponibil al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții“	

Concomitent se va înregistra:

773.2		773.2	în roșu
„Venituri din alocații bugetare cu destinație specială“		„Venituri din alocații bugetare cu destinație specială“	
551.2		551.2	în roșu
„Disponibil din alocații bugetare cu destinație specială“		„Disponibil din alocații bugetare cu destinație specială“	

C. La nivelul Ministerului Sănătății Publice

1. Înregistrarea în contabilitate a sumelor transferate de autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București conform Legii nr. 95/2006:

562		735.4	
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“		„Accize“	

2. Înregistrarea în contabilitate a sumelor redistribuite autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București:

735.4		562	
„Accize“		„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	

3. Înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor efectuate conform bugetului de venituri și cheltuieli aprobat:

%	562
401	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“
„Furnizori“	
671	
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“ etc.	

4. Înregistrarea în contabilitate la finele anului a sumelor neutilizate de către autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București:

562	735.4
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Accize“

Concomitent se fac înregistrările:

562	562 în roșu
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“
735	735 în roșu

5. Înregistrarea în contabilitate la finele anului a sumelor neutilizate de unitățile sanitare direct subordonate Ministerului Sănătății Publice:

562	671
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Transferuri curente între unități ale administrației publice“

Concomitent se fac înregistrările:

562	562 în roșu
„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“	„Disponibil din venituri proprii ale ministerelor și instituțiilor de subordonare centrală pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate conform Legii nr. 95/2006“
671	671 în roșu
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“	„Transferuri curente între unități ale administrației publice“

sau

671	=	562 în roșu
„Transferuri curente între unități ale administrației publice“		„Depozite ale instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii“

6. Înregistrarea în contabilitate a dobânzii:

562	766
„Depozite ale instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii“	„Venituri din dobânzi“

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN
**pentru aprobarea reglementării tehnice „Normativ pentru exploatarea și reabilitarea conductelor
pentru transportul apei“, indicativ NE 035-06**

În conformitate cu art. 38 alin. 2 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 2 pct. 45 și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere procesele-verbale de avizare nr. 5 din 15 mai 2006 al Comitetului tehnic de specialitate — CTS 7 și nr. 8 din 11 iulie 2006 al Comitetului tehnic de coordonare generală,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă reglementarea tehnică „Normativ pentru exploatarea și reabilitarea conductelor pentru transportul apei“, indicativ NE 035-06, elaborată de Universitatea Tehnică de Construcții București, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu

București, 21 septembrie 2006.
Nr. 1.736.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 120792